

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 836/2023
05.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19 од 16.05.2023. године и Кв 133/23 од 27.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19 од 16.05.2023. године и Кв 133/23 од 27.06.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19 од 16.06.2023. године одбијен је као неоснован захтев адвоката Мирослава Дмитровића за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19.

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу Кв 133/23 од 27.06.2023. године одбијена је као неоснована жалба адвоката Мирослава Дмитровића, браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19 од 16.06.2023. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Дмитровић, због „повреде кривичног закона“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи побијана решења тако што ће усвојити као основан захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Дмитровић, захтев за заштиту законитости подноси због „повреде кривичног закона“ међутим, из образложења захтева произилази да исти подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, обзиром да истиче да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио одредбе чланова 262. став 1. и 265. став 1. ЗКП. У поднетом захтеву наводи да је према окривљеном одбачен оптужни предлог јер је реч о особи заосталог душевног развоја са тешким оштећењем говора и слуха, а што представља трајну неспособност за учествовање окривљеног у поступку. Трајна неспособност окривљеног да учествује у поступку, према мишљењу браниоца, указује да је предметни кривични поступак мериторно решен, па је имајући у виду да је одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, суд морао на основу ове одредбе и одредбе члана 265. став 1. ЗКП, да донесе одлуку о трошковима кривичног поступка и то тако да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падају на терет буџетских средстава суда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Дмитровића, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19 од 01.11.2021. године, на основу члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачен оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Горњем Милановцу Кт 128/19 од 16.09.2019. године који је поднет против окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Одредбом члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да ће у току или по завршетку главног претреса веће решењем одбацивати оптужницу ако утврди да је код окривљеног наступило душевно обољење или душевна поремећеност или друга тешка болест због које трајно не може учествовати у поступку, а у ставу 2. истог члана, да се у образложењу решења из става 1. овог члана суд неће упуштати у оцену главне ствари, него ће се ограничити на разлоге за одбацивање оптужнице.

Одредбом члана 417. тачка 2) ЗКП прописано је, између осталог, да ће се кривични поступак у којем је решењем оптужница одбачена наставити на захтев овлашћеног тужиоца кад престану разлози из члана 416. став 1. тачка 3) овог законика.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да ће се, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

У конкретном случају, кривични поступак против окривљеног АА није правноснажно окончан доношењем решења о обустави или пак доношењем пресуде којом се оптужба одбија или се окривљени ослобађа од оптужбе, већ је решењем Основног суда у Горњем Милановцу К 162/19 од 01.11.2021. године, на основу одредбе члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачен оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Горњем Милановцу Кто 128/19 од 16.09.2019. године који је поднет против окривљеног због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ. Према томе, доношењем наведеног решења Основног суда у Горњем Милановцу предмет оптужбе није мериторно решен, на шта бранилац неосновано указује у захтеву, нити се та одлука може уподобити мериторно решеном предмету оптужбе, како је прописано одредбом члана 265. став 1. ЗКП, већ је реч о кривичном поступку који је, у смислу одредбе члана 417. тачка 2) ЗКП, на захтев надлежног тужиоца могуће наставити кад престану разлози из члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП, па је правилно побијаним решењима одлучено да у овој фази поступка не постоји законски основ да се браниоцу окривљеног исплате нужни издаци и награда из буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним одлукама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић